

Kodėl duona juoda

Tai nutiko seniai, kai žmonės dar nemokėjo duonos kepti. Vėlyvą pavakarę saulė nusileido žemėn ir sumanė atskleisti žmogui gamtos spalvų galią.

Saulė užkūrė krosnį ir ėmė minkyti tešlą. Pirmiausia sumalė rugių ir kvapniųjų šaknelių. Tada į duonkubilį įpylė balto rūko pieno, įbėrė rasos karoliukų, sumaišė žydrą dangaus gaivumą ir gintarinio pievų medaus. Pabaigoje pagardino saują raudonų uogų. Kol tešla kilo, išplieskė spalvų ginčas dėl pirmenybės, kokia būsianti duonutė. Didžiausiam visų nustebimui po valandos saulė ištraukė iš krosnies tamsų juodos duonos kepalėlį. Kiekviena spalva atidavė tai, ką turėjo geriausia.

Iki šiol lietuviškoje duonoje slypi baltos spalvos tyrumas, žydras viltis. Geltona šildo ir džiugina, žalia dovanoja atsinaujinimą, raudona suteikia jėgų, skelbia pergalę.

